

Госпожица Куку.

I.

Въ дъното на една гора, посрѣдъ една зелена полянка, се намираше единъ старъ трънакъ, въ който единъ чифтъ косове бѣха си свили гнѣздо.

Въ първитѣ дни на май, при едно хубаво слънце, тѣ бѣха довършили това гнѣздо и слѣдъ като си починаха малко и сговориха, ето че женската снесе три хубави яйца.

Настъпи вечеръ.

Слѣдъ малко и двата коса хврѣкнаха, за да си уловятъ нѣщо за ядене.

Но едвамъ отминаха, друга една птица кацна до гнѣздото имъ и го заогледа.

Тя бѣше много по-голѣма отъ коса; цвѣтътъ на перата ѝ бѣше сиво-тъменъ съ свѣтливи петна по гърдитѣ и корема. Тя носѣше въ човката си едно яйце, което сложи съ голѣмо внимание при другитѣ. Това яйце не бѣше по-голѣмо отъ тѣхъ и по всичко имъ приличаше.

Чуждата птица за малко остана да разглежда малкото и топличко гнѣздо, гдѣто бѣ сложила своето яйце. Послѣ разпери крилѣ, хврѣкна прѣзъ полянката и отиде въ гората. Тамъ на върха на едно голѣмо дърво бѣ кацнала мжжката, която я очакваше.

— „Е, нагоди ли яйцето?“ попита тя женската.

— „Да, отговори послѣдната. Азъ го турихъ при яйцата на косовѣтъ въ трънака, който е посрѣдъ полянката. Тѣ сж добри птици, ще се грижатъ за нашето дѣте“.

Слѣдъ това и двѣтъ отлетѣха.

II.

Когато косовѣтъ се върнаха, тѣ не забѣлѣзаха, че яйцата бѣха четири вмѣсто три. Първо, тѣ не можаха да прѣсмѣтнатъ това, и отъ друга страна женската бѣ станала много весела. Тя се разположи ве-